

cm széles folyosó tartozott. E folyosó Ny-i fala befutott a fürdő gyermekmedencéi alá. A folyosó Ny-i falának általunk megtalált legmagasabb pontja a korabeli járósínt felett 30 cm magasságig volt meg, ez a szint a mai felszín alatti 90 cm-nek felel meg. E folyosó a szelvény É-i végében K-i irányba fordult. Az Árpád-kori épületrészeket 30–40 cm vastag, feketésbarna, kevert, 14. századi leletekkel és pénzekkel keletkezett feltöltés fedte. Az 1. szelvény É-i végében e feltöltésen egy kiszedett késő középkori fal 50–60 cm vastag omladékát találtuk meg. Az 1. szelvény D-i végében az Árpád-kori falakra ráépültek a D-i kolostorszárny 1532-ben elpusztult épületei. A szelvény D-i végében megtalált épületrészben előkerült egy 1526–30-as években vert pénzekből álló ezüstpénzlelet.

2. szelvény (D-i kolostorszárny): Az 1532-ben elpusztult épületrészleteket találtuk meg. A D-i kolostorszárny D-i falának vonulata jól követhető volt. E kolostorszárny kétszintes lehetett, utaltak erre a D-i fal külső oldalán megtalált pillérek. A D-i kolostorszárnyból két helyiséget, valamint a kerengőfolyosó DNy-i fordulóját találtuk meg. Az egyik helyiségben a folyosóról fűtött, jó állapotú kályha alsó három sorát tártuk fel. E helyiséget téglával burkolt padló, míg a DNy-i sarok helyiségét deszkapadló fedte. A DNy-i sarok helyiségében vastag égésréteg volt, melyre téglából rakott boltozat maradványai omlottak. A D-i kolostorszárnyban a feltárást a 15. századi szinteknél idő és pénz hiányában lezártuk, a késő középkori padlót nem bontottuk el.

A feltárások során meghatározhattuk, hogy a Barlangfürdő újonnan épített kerítése keresztülvágja a Ny-i kolostorszárny folyosóját. E kerítés jelenleg hiányzó szakaszait nem szabad visszaépíteni, ugyanis az oszlopok pontalapja is sértenék a D-i kolostorszárny padlóját. A kerítés megmaradt szakaszainak elbontását is szükségesnek tartjuk.

Az Árpád-kori járósínt a mai talajvíz alkalmanként elfedte. A csónakázató vízszintjét használja ugyanis még egy, a zsilipbe helyezett deszkával is megemelte. A korai régészeti jelenségek védelme érdekében ezt a gyakorlatot mellőzni kell, a tó vízszintjét a lehető legalacsonyabban kell tartani.

A D-i és Ny-i kolostorszárny késő középkori, 1532-ben elpusztult helyiségei igen jó állapotban maradtak meg. A helyiségek padlója ép, a falak jól meghatározhatók. A késő középkori szintek nincsenek víz alatt. E részletek egy teljes feltárást követően be is mutathatóak. A falakhoz kapcsolódó belső szintek leletanyaga alapján az eddig megtalált jelenségek korát igen jól meg lehet határozni.

PUSZTAI TAMÁS

218. Mogyoród, Mély-gáti-dűlő

(Pest megye) Á

2006. szeptember 18–19-én próbaátást végeztünk a Topográfia szerinti 17/4 sz. lelőhelyen (Hrsz.: 1720/26, 27). A lelőhely a belterületől Ny-ra, a Mogyoród–Fót közti határ mellett, a Fót–Mogyoród közti országúttól

D-re, a Mogyoródi-patak melletti domboldalon helyezkedik el. Az 1979. évi terepbejárás során nagy kiterjedésű, 150×900 m nagyságú lelőhelyet sikerült lokalizálni, ahol újkőkori, bronzkori, szarmata, népvándorlás kori és Árpád-kori cserepek kerültek elő. A próbaátással érintett, mindössze 20×40 m nagyságú területen húzott próbaárkok teljesen negatívnak bizonyultak.

2006. szeptember 20–27. között a próbaátást a dűlő másik lelőhelyén – 17/5 – folytattuk. Az 1979. évi terepbejárás során 40×80 m nagyságú területen igen kevés, 12–13. századra keltezhető cserepet gyűjtöttek. A próbaátás során kiderült, hogy a lelőhely kiterjedése jóval nagyobb annál, mint amit a felszínen észlelt nyomok mutattak: a kutatóárkokban 8056 m² nagyságú területen kerültek elő intenzív települési jelenségek. A lelőhely É-i és Ny-i szélét nem sikerült lehatárolni, ezekben az irányokban a lelőhely nagy valószínűséggel továbbhúzódik. A kutatóárkokban közel 100 objektum feltárását rögzítettük. Közülük három földbe ásott ház, az egyik valószínűleg külső kemencével; a többi gödör és árok; előkerült továbbá egy szabadtéri kemencéhez tartozó sütőfelület is. A leletanyag egységesen 12–13. századi.

KÖVÁRI KLÁRA

219. Mogyorósbánya, Újfalusi dombok

(Fejér megye) Pa

2006. július 31. és augusztus 18. között ásatást végeztem a felső paleolit telepen, melynek anyagi fedezetét a Nemzeti Kulturális Alap és a Magyar Nemzeti Múzeum biztosította.

Az 1982 óta ismert felső paleolit lelőhely feltárássának folytatása azért vált esedékessé, mert többszöri tulajdonosváltás után a jelenlegi tulajdonos a kb. 60 hanyi szántóföldnek mintegy felét fel kívánta parcellázni, és belterületi házhelyként értékesíteni. A lelőhely a felparcellázásra szánt területen van. Az általános funkciójú telepen annak a települési foltnak, leletkoncentrációnak a feltárást folytattuk, amelyet már 1986-ban elkezdtünk, s ez évi munkánkkal (65 m²) elértük a 260 feltárt m²-es nagyságot. A szelvény D-i és Ny-i peremén több méteres leletmentes sávval lezártuk a lakóegységet, ám É felé (2006. évi S2 szelvény) a települési folt folytatódott. Ez évi felszínünkön a kultúrréteg intenzitása érzékelhetően csökkent („hígult”), a jelenségek a megszokottak voltak: tűzhelyek, hamus- és okker foltok, szilánkok, gyártási hulladék, néhány szép tipikus eszköz, obszidián, ékszercsiga. A fauna szegényes, egyetlen meghatározható darab egy lófog. A paleolit lelőhelyen a telep kiterjedése felszíni leletek alapján nem meghatározható.

T. DOBOSI VIOLA

220. Monostorpályi, Dél-1 jelű gázkút

(Hajdú-Bihar megye) B, Sza

2006. július 10. és augusztus 4. között megelőző feltárást végeztünk a beruházás területén, ahol két lelőhelyen